

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 761/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Труљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.Д., због кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 3) у вези члана 355. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Д., адвоката Д.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2329/13 од 01.09.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 625/15 од 30.12.2015. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Д., адвоката Д.Ђ., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 2329/13 од 01.09.2015. године и Вишег суда у Нишу Кж1 625/15 од 30.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 2329/13 од 01.09.2015. године окривљени З.Д. је оглашен кривим да је извршио кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 3) у вези члана 355. став 1. КЗ, за које му је изречена условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити под условом да окривљени у року од једне године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени З.Д. је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 625/15 од 30.12.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу и браниоца окривљеног З.Д., а пресуда Основног суда у Нишу К 2329/13 од 01.09.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног З.Д., адвокат Д.Ђ., без навођења законског разлога због којег изјављује захтев за заштиту законитости, а са

предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљеног З.Д. ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) КЗ, истичући да у радњама окривљеног З.Д. нема елемената кривичног дела за које се гони по закону јер писмено – одговор на предлог за извршење које је окривљени З.Д. сачинио и предао суду није исправа у смислу одредбе члана 112. став 26. КЗ, јер је наведено писмено поднето у поступку који се по закону не може водити, будући да је сведок поднела тужбу-предлог за извршење на основу веродостојне исправе против фирме „М.“ која је годину дана пре подношења предлога престала да постоји и избрисана је из АПР. У том смислу бранилац истиче да спорно писмено које је сачинио окривљени није ни од каквог значаја за поступак који се водио по тужби сведока С.Ж.Ш., па како поступак који по закону не може да се води и не може да заснује никакве правне односе, то и радње које странке у том поступку предузму не могу производити правне последице.

Из изреке побијане првостепене пресуде произилази да је окривљени З.Д. оглашен кривим да је извршио кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 3) у вези члана 355. став 1. КЗ јер је критичном приликом издао исправу у име лица које не постоји, тако што је у поступку извршења пред Основним судом у Нишу Ив 1674/12 у име извршног дужника предузећа „М.“ Д.О.О. Н., које је престало да постоји брисањем из регистра привредних субјеката, сачинио „одговор“ на предлог за извршење поднет од стране извршног повериоца С.Ж.Ш. ради принудног извршења новчаног потраживања у укупном износу од 72.500,00 динара, након чега је знајући да је предузеће „М.“ Д.О.О. Н. престало да постоји као правно лице, означени одговор на предлог за извршење својеручно потписао у својству овлашћеног лица својим именом и презименом и оверио неважећим службеним печатом предузећа „М.“ Д.О.О. Н., а затим предметни одговор на предлог за извршење употребио предајом писарници Основног суда у Нишу, при чему је био свестан свих обележја и забрањености свог дела и хтео је његово извршење.

Одредбом члана 112. став 26. КЗ је прописано да се исправом сматра сваки предмет који је подобан или одређен да служи као доказ какве чињенице која има значај за правне односе као и рачунарски податак.

Одредбом члана 356. тачка 3) КЗ је прописано да ће се сматрати да чини дело фалсификовање исправе и казниће се по члану 355. овог Законика лице које исправу изда у име другог лица без овлашћења или у име лица које не постоји.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из изреке побијане првостепене пресуде Основног суда у Нишу произилазе сва битна обележја кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356. тачка 3) у вези члана 355. став 1. КЗ, односно произилази да је окривљени издао исправу у име лица које не постоји, а наиме да је у поступку извршења пед Основним судом у Нишу у име извршног дужника Предузећа „М.“ Д.О.О. Н., које је престало да постоји сачинио одговор на предлог за извршење који је својеручно потписао у својству овлашћеног лица својим именом и презименом и оверио неважећим службеним печатом Предузећа „М.“ Д.О.О. Н. и такву исправу предао писарници Основног суда у Нишу. С тим у вези, неосновани су наводи из захтева за заштиту законитости да у конкретном случају у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела, будући да је окривљени у име лица које не постоји сачинио одговор на предлог за извршење и предао га суду у поступку извршења, те у том смислу наведени одговор по налажењу овог суда представља исправу у смислу члана 112. став 26. КЗ.

Из изнетих разлога, по оцени овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.Д. указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.